

Tirsdag 7. januar 1992

AA

Hjelp dem hjem!

Av Arne Borgir

I et intervju med direktør Johannes Jaastad, som arbeider med Oslo kommunes antirasistiske handlingsplan (Aftenposten 27/12), opplyser han at innvandrere utgjorde 10 % av byens befolkning ved inngangen til 1991.

Kort tid i forveien hadde Statistisk sentralbyrå opplyst at 20 % av alle skolebarn i Oslo kom fra innvandrersfamilier.

Behager det byens prinsipaler og ledende politikere å våkne snart? Fra hele verden meldes det om etnisk og religiøs vold, selv på steder med spredte og fåtallige minoriteter. Utviklingen og forløpet av slike konflikter er kjent stoff. Det er derfor totalt overflødig å skaffe samfunnet erfaringer ved egne idéer, eksperimenter og opplevelser.

101207

Vi husker annonsen: «Hjelp jødene hjem.» Hva skulle det være i veien med «Hjelp innvandrere hjem»? Tilsynelatende har store antall av dem betydelige tilpasningsproblemer, de tviholder på sine morsmål og religioner, sine seder og skikker som ved nærmere bekjentskap støter almen, norsk rettsoppfatning. For alle parter må det være langt mer hensiktsmessig, tilfredsstillende og for all del rimeligere å praktisere dette i eget hjemland eller i land med likesinnede. Under mottoet «Hjelp innvandrere hjem» bør det offentlige snarest omforme direktør Jaastads etat og lignende etater til institusjoner hvor innvandrere kan få råd og hjelp til å komme

hjem på anstendig måte. Reklamebrosjyrer for markedsføring av det PR-inspirerte, utopiske «fargerike fellesskap», myntet på nordmenn i villrede, bør erstattes av trykksaker som på alle innvandrersprog gir anbefaling og veiledning om hjemreise.

For å tåkelegge motstanden mot innvandring har de immigramane og immigramistene konstruert uttrykket «frykten for det ukjente», som benyttes kontinuerlig for å forklare og anklage. Uten tvil gjør frykt seg gjeldende, men det er frykt for noe man kjenner altfor vel, og som man har mer enn nok kunnskap om: – Frykten for det kjente.